

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.530 van 16 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger van Bakongo-origine te zijn afkomstig van Soyo. U groeide samen met uw ouders op in Soyo. U hebt uw vader laatst gezien toen u negen jaar was. De politie kwam nadien bij uw moeder naar uw vader vragen, maar u weet niet om welke reden de politie langskwam. Toen u tien jaar was ging u met uw moeder, broers en zussen bij Valodia, de oom van uw moeder wonen in Quinzau. Uw moeder en haar oom hadden niet voldoende middelen om voor het hele gezin te zorgen. Uw moeder besliste dat u bij uw tante Luzia in de wijk Benfica, Luanda ging wonen. In januari 2008 werd u door Pedro, de man van uw tante, verkracht. Uw tante was op dat moment niet thuis. U vertelde uw tante bij haar terugkeer wat er was gebeurd. Ze vroeg haar man wat er was gebeurd, waarop hij antwoordde dat het was gelogen. Uw tante beschuldigde u ervan haar relatie te willen ontwichten en zette u buiten haar huis. U vertelde de situatie aan Bella, de buurvrouw en zij nam uw spullen. U kon bij de buurvrouw terecht. Op een dag zei Bella dat jullie zouden vertrekken. U nam met Bella een taxi naar de luchthaven. U hebt Angola verlaten op 6 april 2008 en op 8 april 2008 heeft u in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij een terugkeer naar uw land van herkomst uw tante te vrezen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen bij uw tante, namelijk de verkrachting door haar man, van private en gemeenrechtelijke aard zijn, zonder enige politieke, religieuze of etnische connotatie. Ze vallen als dusdanig niet onder de Vluchtelingenconventie van Genève. U stelt dat u door de buurvrouw Bella werd opgevangen, maar dat er geen melding is gemaakt bij de Angolese autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.8). U ging met Bella naar de dokter, die u aanraadde naar de politie te gaan. Bella en u gingen niet naar de politie en het is merkwaardig dat u niet blijkt te weten om welke reden Bella geen melding maakte (zie gehoor CGVS, p.8). Aldus hebt u samen met Bella nagelaten om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten alvorens uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te zoeken. Hierbij is het opmerkelijk dat u verklaart in de periode van januari tot april 2008 bij de buurvrouw Bella te hebben verbleven, maar dat u zich de naam van haar man, noch de beroepsactiviteiten van Bella niet meer kan herinneren (zie gehoor CGVS, p.8). Aangezien het eenvoudige informatie betreft en u nog niet lang geleden bij Bella verbleef, kan uw jonge leeftijd hier niet als verschoningsgrond weerhouden worden. Dit doet zo twijfels ontstaan bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder stelt u dat uw moeder besloten had dat u bij uw tante zou gaan wonen, omdat ze niet in staat was om voor u te zorgen (zie gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat dit gegeven economische motieven betreft, wat als dusdanig niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève valt. Uw verklaringen bevatten bovendien geen concrete elementen die erop wijzen dat er voor u bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U kende geen problemen bij de oom van uw moeder in Quinzau (zie gehoor CGVS, p.7). Uw beweerde vrees dat u bij een terugkeer naar Angola niet bij uw moeder terecht kan, omdat zij u naar uw tante stuurde en ze niet meer voor u kon zorgen, is gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen, waarvoor u geen concrete elementen aanbrengt. Het is bovendien opmerkelijk dat u tijdens uw verblijf bij Bella niet naar uw moeder vroeg. U verklaart dat u bang was dat uw tante met haar zou gesproken hebben en dat uw moeder u naar uw tante zou terug sturen (zie gehoor CGVS, p.8). Nochtans kan verwacht worden dat u (of Bella) eerst bij uw naaste familieleden een oplossing trachtte te zoeken voor uw situatie.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat, hoewel u stelt dat uw vader gezocht werd door de politie, u niet blijkt te weten om welke reden (zie gehoor CGVS, p.7). U hebt sinds uw negenjarige leeftijd niets meer vernomen over uw vader en u stelt dat de politie niet langs kwam bij de oom van uw moeder, noch bij uw tante in Luanda (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus is het weinig aannemelijk dat u omwille van uw vader bij een terugkeer problemen zou krijgen met de Angolese autoriteiten.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u neergelegde identiteitsdocument 'Cedula Pessoal' (afgegeven te Luanda op 18 november 1998) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de rechten van verdediging, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen ervan en van

het redelijkheidsbeginsel, voert verzoekster aan niet te zijn gevlucht om economische redenen maar omdat zij verkracht werd door haar oom. Een medisch attest toont aan dat zij haar maagdenvlies verloor. Zij is 14 jaar en behoort tot de uiterst kwetsbare groep van jonge vrouwen die in Angola worden mishandeld.

Zij stelt verder er alleen voor te staan en verwijst naar een UNCHR-document en naar nr. 51 van het UNHCR-handboek, waarbij een omschrijving wordt gegeven van respectievelijk niet-discriminatie en vervolging.

2.2.1. Verzoekster brengt geen enkel gegeven aan dat er zou kunnen op wijzen dat de rechten van verdediging geschonden werden. De procedure voor de Commissaris-generaal is overigens geen jurisdictionele maar een administratieve procedure. Op het administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing op tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de Commissaris-generaal worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de rechten van verdediging kan niet worden aangenomen.

De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden aangenomen, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.2. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de reden waarom zij naar België is gevlucht, de verkrachting door haar oom is. Verkrachting in de privé-sfeer is evenwel op zich niet aan te merken als een daad van vluchtelingenrechtelijke vervolging. Verzoekster toont niet aan dat haar voorgehouden verkrachting verbonden is aan één van de vijf vluchtelingenrechtelijke gronden van vervolging. Daargelaten de vraag of “de uiterst kwetsbare groep van jonge vrouwen die in Angola worden mishandeld” kan worden aangezien als een specifieke sociale groep, blijkt het bestaan van de aangehaalde groep niet uit het rechtsplegingsdossier en kan dergelijk bestaan niet worden aangezien als een algemeen bekend feit.

Het feit er alleen voor te staan, omdat zij volgens haar bewering door haar moeder en haar oom en tante aan de deur is gezet, vormt een humanitaire grond en de Raad is in het kader van zijn onderhavige bevoegdheid geen rechtsregel of rechtsbeginsel bekend dat ontleend wordt aan dergelijke grond (RvS 8 december 2008, nr. 188.562).

De aanhalingen uit UNHCR-documenten betreffen de begrippen niet-discriminatie en vervolging. Verzoekster blijft in gebreke deze theoretische beschouwingen in concreto op de motieven van de bestreden beslissing te betrekken.

In de bestreden beslissing wordt ook als volgt gemotiveerd:

“U stelt dat u door de buurvrouw Bella werd opgevangen, maar dat er geen melding is gemaakt bij de Angolese autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.8). U ging met Bella naar de dokter, die u aanraade naar de politie te gaan. Bella en u gingen niet naar de politie en het is merkwaardig dat u niet blijkt te weten om welke reden Bella geen melding maakte (zie gehoor CGVS, p.8). Aldus hebt u samen met Bella nagelaten om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten alvorens uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te zoeken. Hierbij is het opmerkelijk dat u verklaart in de periode van januari tot april 2008 bij de buurvrouw Bella te hebben verbleven, maar dat u zich de naam van haar man, noch de beroepsactiviteiten van Bella niet meer kan herinneren (zie gehoor CGVS, p.8). Aangezien het eenvoudige informatie betreft en u nog niet lang geleden bij Bella verbleef, kan uw jonge leeftijd hier niet als verschoningsgrond weerhouden worden. Dit doet zo twijfels ontstaan bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder stelt u dat uw moeder besloten had dat u bij uw tante zou gaan wonen, omdat ze niet in staat was om voor u te zorgen (zie gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat dit gegeven economische motieven betreft, wat als dusdanig niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève valt. Uw verklaringen bevatten bovendien geen concrete elementen die erop wijzen dat er voor u bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U kende geen problemen bij de oom van uw moeder in Quinzau (zie gehoor CGVS, p.7). Uw beweerde vrees dat u bij een terugkeer naar Angola niet bij uw moeder terecht kan, omdat zij u naar uw tante stuurde en ze niet meer voor u kon zorgen, is gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen, waarvoor u geen concrete elementen aanbrengt. Het is bovendien opmerkelijk dat u tijdens uw verblijf bij Bella

niet naar uw moeder vroeg. U verklaart dat u bang was dat uw tante met haar zou gesproken hebben en dat uw moeder u naar uw tante zou terug sturen (zie gehoor CGVS, p.8). Nochtans kan verwacht worden dat u (of Bella) eerst bij uw naaste familieleden een oplossing trachtte te zoeken voor uw situatie.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat, hoewel u stelt dat uw vader gezocht werd door de politie, u niet blijkt te weten om welke reden (zie gehoor CGVS, p.7). U hebt sinds uw negenjarige leeftijd niets meer vernomen over uw vader en u stelt dat de politie niet langs kwam bij de oom van uw moeder, noch bij uw tante in Luanda (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus is het weinig aannemelijk dat u omwille van uw vader bij een terugkeer problemen zou krijgen met de Angolese autoriteiten.”

Verzoekster rept hierover niet in haar verzoekschrift, laat staan dat zij een concreet element bijbrengt dat deze vaststellingen afdoend weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. De Raad maakt de aangehaalde motivering dan ook tot de zijne en beschouwt ze als zijnde hier hernomen.

In hoofde van verzoekster kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.3. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij haar (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat zij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft zij aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De Raad ontwaart geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 januari 2009 door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.